

Arrest

nr. 43 723 van 25 mei 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat F. LONDA SENGI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 8 juni 2009 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 12 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn van Bawoyo origine, geboren in X, Cabinda. Toen u ongeveer 6 jaar oud was verhuisde u met uw moeder naar uw tante in Luanda. Uw vader bleef daarentegen in Cabinda. In 2007 vernam u van uw oude vriend X dat uw vader er vermoord werd door Angolese militairen. Hij vertelde u over de wanpraktijken van het Angolese leger tegen de

Cabindese bevolking en overtuigde u van de noodzaak om via het FLEC (Frente de Libertação do Estado de Cabinda) te strijden voor de onafhankelijkheid van Cabinda. Rond de jaarwisseling 2007-2008 werd u dan uitgenodigd op een feestje bij mevrouw Rosa, waar u voorgesteld werd aan andere leden van het FLEC Estado. U begon geregeld dergelijke feestjes bij te wonen maar vroeg zich na een tijdje af waarom Dinamo u niet naar vergaderingen meenam. Daarop vertelde hij u dat deze feestjes eigenlijk de vergaderingen zijn. Op deze feestjes werden immers brieven uitgewisseld met daarop informatie betreffende de partij, wat de beweging nodig had en data van volgende bijeenkomsten. In maart 2008 gaf mevrouw Rosa u de opdracht een omslag te brengen naar iemand in Maianga, die u op zijn beurt een andere omslag gaf bestemd voor mevrouw Rosa. U zou een 3-tal keer een dergelijke opdracht vervuld hebben. Vervolgens ging u op 24 mei 2009 naar Namibië om er goederen aan te kopen voor uw handel. U ontmoette er een zekere Antonio Alvez die eveneens een in Luanda wonende Cabindees bleek te zijn. Hij vertelde u dat hij lid was van het FLEC Renovada van Bento Bembe en vroeg u of u zich niet eveneens wilde inzetten voor de Cabindese strijd. Daarop zei u hem dat Bento Bembe een verrader is en dat enkel het FLEC Estado daadwerkelijk strijdt voor de bevrijding van Cabinda. Er ontstond een zekere spanning tussen jullie en u besloot het gesprek stop te zetten. U vertrok opnieuw naar Luanda, waar u op 1 juni 2009 het bezoek kreeg van 4 politieagenten. U was op dat ogenblik echter naar de kerk, waar u opgezocht werd door een dochter van uw huisbaas. Deze vertelde u dat uw moeder meegenomen werd en jullie ervan verdacht werden lid te zijn van het FLEC Estado. Daarop dook u onder bij uw tante in Rocha Pinto. Enkele dagen later werd u er opgezocht door Dinamo en een andere man die u vroeg of u misschien met iemand over uw lidmaatschap had gesproken. Op die manier kwam u bij Antonio Alvez terecht. Daarop werd besloten dat u het land diende te verlaten. De man die Dinamo die dag vergezelde nam enkele dagen later met u het vliegtuig naar België. U kwam in België aan op 8 juni 2009 en vroeg er diezelfde dag nog asiel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst kan men zich een aantal ernstige bedenkingen maken bij de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerd lidmaatschap van en engagement voor het FLEC Estado. Zo kan men zich ernstige vragen stellen bij de door u aangehaalde directe aanleiding voor uw toetreding tot het FLEC Estado, meer bepaald de moord op uw vader in 2007. Uw vader zou met name in Cabinda om politieke redenen vermoord geweest zijn door de Angolese militairen die Cabinda bezetten en de Cabindese bevolking mishandelen (gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Wanneer u echter gevraagd werd waarom uw vader vermoord werd, antwoordde u dat hij neergeschoten werd en dat in Cabinda in dergelijke gevallen gezegd wordt dat dat het werk is van Angolese militairen (gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd of iemand ook effectief getuige is geweest van het feit dat hij door militairen werd vermoord, antwoordde u enkel bevestiging te hebben gekregen van het feit dat hij neergeschoten werd, maar niet te weten door wie. Uw vriend Dinamo zou u vervolgens bevestigd hebben dat dit het werk van militairen was (gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd hoe Dinamo hiervan op de hoogte was, stelde u echter dat hij het ofwel afleidde uit het feit dat uw vader neergeschoten werd, of dat Dinamo het misschien effectief wist omdat hij lid is van het FLEC (gehoorverslag CGVS, p. 9). Het blijft met andere woorden bij veronderstellingen uwentwege en u kan niet eenduidig bevestigen dat uw vader door Angolese militairen vermoord werd. U voegde er wel aan toe dat hij in ieder geval om politieke redenen vermoord werd, om vervolgens opnieuw toe te moeten geven dat u eigenlijk helemaal niet weet of uw vader überhaupt politiek actief was (gehoorverslag CGVS, p. 9). U blijft met andere woorden uiterst vaag over de moord op uw vader, wat volgens uw verklaringen nochtans de directe aanleiding voor uw toetreding tot het FLEC Estado zou zijn. Volledigheidshalve dient overigens opgemerkt te worden dat u geen enkel concreet gegeven bijbrengt betreffende het feit dat uw vader neergeschoten zou geweest zijn. U reisde alleszins niet af naar Cabinda na zijn beweerde moord en woonde evenmin zijn begrafenis bij (gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u vernam dat uw vader vermoord werd door Angolese militairen en dat de Cabindese jongeren zich via het FLEC Estado verzetten tegen de militaire bezetters, zou u zich dan aangesloten hebben bij het FLEC Estado in Luanda. Daar zou u feestjes bijgewoond hebben van leden van de beweging en na verloop van tijd aan Dinamo gevraagd hebben of u geen vergaderingen mocht bijwonen. Daarop zou Dinamo u gezegd hebben dat deze feestjes eigenlijk de vergaderingen van de beweging zijn, in de zin dat er tijdens deze feestjes brieven doorgegeven worden met daarop informatie betreffende de partij, wat de beweging nodig heeft en data van volgende bijeenkomsten (gehoorverslag

CGVS, p. 9). Hierbij dienen echter volgende bedenkingen te worden gemaakt. Vooreerst kan men zich vragen stellen bij het feit dat het houden van vergaderingen volgens uw verklaringen te gevaarlijk is, maar dat tijdens deze feestjes wel dergelijke - gevoelige - informatie op papier gezet wordt terwijl dit even goed mondeling zou kunnen gebeuren (gehoorverslag CGVS, p. 10). Nog bedenkelijker is echter dat u enerzijds uitdrukkelijk vraagt om vergaderingen bij te mogen wonen om vervolgens gewoon genoeg te nemen met het feit dat er brieven uitgedeeld worden zonder hier evenwel aan deel te nemen en, zoals u zelf verklaarde, zelfs niet geïnteresseerd te zijn naar de concrete inhoud van deze brieven (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Hetzelfde kan overigens gezegd worden betreffende de omslagen die u op vraag van mevrouw Rosa een 3-tal keer naar andere leden van het FLEC Estado bracht. Dinamo zou u hieromtrent gezegd hebben dat deze data voor volgende bijeenkomsten en andere informatie zoals "dingen van de partij en dingen die de partij nodig had" bevatten, waar u opnieuw genoeg mee nam. Het interesseerde u niet te weten over welke "dingen" het concreet ging (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Dit alles is des te opmerkelijker te noemen nu blijkt dat u via Dinamo uiterst gedetailleerde - instudeerbare - informatie betreffende Cabinda en de geschiedenis van de strijd van het FLEC Estado verkreeg en kan reproduceren (zie bijvoorbeeld gehoorverslag CGVS, p. 5-6 en 12), maar u voor het overige blijkbaar geen enkele interesse vertoont voor de beweging en wat zij concreet deed op het ogenblik dat u er lid van was. U stelt de beweging te hebben vervoegd omwille van het belang van de strijd tegen de militaire bezetters maar zou zich de facto beperkt hebben tot het van buiten leren van de geschiedenis van de beweging, hetgeen echter niet in overeenstemming is met uw voorgehouden profiel en verdere twijfels doet rijzen betreffende uw voorgehouden lidmaatschap van het FLEC Estado.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat u niet eens de functie van uw vriend Dinamo blijkt te kennen en niet kan aangeven wat hij precies deed binnen het FLEC Estado (gehoorverslag CGVS, p. 19).

Voorts kunnen ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij de directe aanleiding voor de door u aangehaalde problemen, met name uw beweerd gesprek met Antonio Alvez van het FLEC Renovada. Zo zei u aan Antonio dat u lid was van het FLEC Estado terwijl u zelf uitdrukkelijk verklaarde dat het gevaarlijk is om openlijk uit te komen voor zijn lidmaatschap van het FLEC Estado en daar eigenlijk alleen met andere leden van de beweging over te kunnen praten (gehoorverslag CGVS, p. 12 en 20). Gevraagd waarom u hier dan met Antonio over sprak, wetende dat hij lid was van het FLEC Renovada waarvan de leider - Bento Bembe - zoals u zelf verklaarde een verrader is die een post gekregen heeft binnen de Angolese regering (gehoorverslag CGVS, p. 12), kwam u echter niet verder dan te stellen dat dit een stommeit was en dat u dat niet had mogen doen (gehoorverslag CGVS, p. 20). Verder kon u niet aangeven welke functie Antonio had binnen het FLEC Renovada en zou hij u vreemd genoeg gezegd hebben dat het FLEC Renovada strijdt voor de onafhankelijkheid van Cabinda (gehoorverslag CGVS, p. 13). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, blijkt immers dat Bento Bembe een akkoord sloot met de Angolese autoriteiten waarin uitdrukkelijk erkend wordt dat Cabinda een provincie is en blijft van Angola, hetgeen ook de reden is waarom hij uit het verenigd FLEC werd gezet en dit akkoord verguist wordt door het FLEC Estado die de onafhankelijkheid van Cabinda wil (zie landeninformatie). Vreemd genoeg bleek u zelfs niet op de hoogte te zijn van dit - door uw beweging nochtans verguisde - akkoord betreffende de toekomst van Cabinda (gehoorverslag CGVS, p. 12). U kon vreemd genoeg wel in detail aangeven op welke dagen Bento Bembe in augustus 2004 vergaderde met het FLEC Estado om het verenigd FLEC te vormen, en op welke plaatsen hij vervolgens met de Angolese autoriteiten vergaderde, maar kon niet concreet aangeven in welke zin hij een "verrader" zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 12), wat verder wijst in de richting van het ingestudeerd karakter van uw relaas.

Verder dient opgemerkt te worden dat u eigenlijk niet weet hoe de autoriteiten bij u terechtkwamen. U veronderstelt dat Antonio u verraadde maar brengt geen enkel element bij ter concretisering van uw vermoeden (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd waarom Antonio dit zou gedaan hebben, verwees u nogal weinig overtuigend naar het feit dat er wrijving was ontstaan tijdens jullie gesprek en dat jullie het niet goed met elkaar konden vinden (gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd hoe de autoriteiten u vervolgens wisten te lokaliseren, stelde u aan Antonio gezegd te hebben dat u in Mabor woonde en voegde u daar vervolgens zelf aan toe dat ze wel even gezocht moeten hebben omdat er geen straatnamen of huisnummers zijn. Gevraagd hoe de autoriteiten u dan concreet in de door u als heel groot omschreven wijk Mabor konden terugvinden louter op basis van uw naam, diende u het antwoord dan ook schuldig te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 16). Volledigheidshalve dient ook vastgesteld te worden dat u zelf niet in contact gekomen bent met de autoriteiten en dat u het bezoek van de politie en de arrestatie van uw moeder louter uit tweede hand hebt vernomen (gehoorverslag

CGVS, p. 14). Gevraagd overigens of uw tante bij de autoriteiten zelf ging informeren naar uw moeder, stelde u aanvankelijk resoluut dat zij dat niet deed, om vervolgens even later tijdens het gehoor te verklaren eigenlijk niet te weten of ze nu al dan niet naar de politie ging (gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Uw verklaringen ter zake zijn dan ook vaag en incoherent te noemen en blijken louter gebaseerd te zijn op veronderstellingen en/of informatie van derden.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u de naam van de persoon die met u naar België reisde niet blijkt te kennen en u evenmin weet onder welke identiteit u zou gereisd hebben (gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd welke naam u dan zou opgeven indien u daar naar zou gevraagd worden, bijvoorbeeld bij een controle, antwoordde u dat u op dat ogenblik dermate in de war was dat het u niet interesseerde wie u wat zou vragen en wat er zou gebeuren, hetgeen echter niet echt overtuigend is en overigens niet opgaat voor uw begeleider die u echter evenmin zou gezegd hebben onder welke identiteit u reisde (gehoorverslag CGVS, p. 17). Tot slot is het ook hoogst bedenkelijk te noemen dat u er voor uw vertrek niet aan zou gedacht hebben ook maar enig contactgegeven van iemand in Angola te noteren om zodoende vanuit uw plaats van toevlucht naar uw situatie en die van uw moeder te kunnen informeren (gehoorverslag CGVS, p. 18). Uw verklaringen ter zake zijn dan ook van aard de reeds aangetaste geloofwaardigheid van uw relaas verder te ondermijnen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde Cedula Pessoal is niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen daar deze enkel gegevens bevat betreffende uw identiteit die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken. U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster haalt in een eerste en enig middel “schending van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag van 1951, artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de schending van de artikelen 2 en volgende van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivatie van administratieve handelingen, schending van de zorgvuldigheids en onderzoeksverplichting, schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980” aan.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De Commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. Wat betreft de ingeroepen schending van de onderzoeksverplichting en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, merkt de Raad op dat vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoekende partij verwijst enkel in het opschrift van het middel naar de onderzoeksverplichting en de schending van "het" (sic) algemeen beginsel van behoorlijk bestuur maar zet niet concreet uiteen hoe deze met de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Dit onderdeel van het middel is in die mate niet ontvankelijk.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover ze beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster toont niet aan waarom zij in de onmogelijkheid is haar identiteit genoegzaam aan te tonen aan de hand van een identiteitsdocument met foto. Ze stelt in het bezit te zijn van zowel een identiteitskaart, als een paspoort, maar beide documenten in Angola te hebben achtergelaten. Verzoekster legt enkel een uittreksel uit het geboorteregister voor. Toen haar werd gevraagd waarom ze enkel haar geboortebewijs (Cedula) op zak had toen ze Angola verliet, antwoordde verzoekster *"Hield die niet in mijn handtas, enkel mijn Cedula. De andere documenten liet ik thuis. Bang dat ze kapot zouden gaan door de regen"* (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Het kan bezwaarlijk overtuigen dat verzoekster in het dagelijkse verkeer een geboortebewijs bijhoudt maar geen geldige identiteitsdocumenten, dit klemmt te meer nu ze incoherente verklaringen aflegde aangaande haar identiteitsdocumenten: *"Waarom nieuwe Cedula gaan halen als u toch identiteitskaart en paspoort had? Je hebt Cedula nodig om nieuwe identiteitskaart en paspoort aan te vragen. Maar u had een identiteitskaart en een paspoort! Mijn Cedula was versleten, hing uit elkaar. Daarom ging ik nieuwe laten opmaken. Mijn punt is dat u geen Cedula nodig had aangezien u al identiteitskaart en paspoort had!?! Dat zegt u. Maar ik kan de 3 hebben, is geen probleem. Stel dat ik identiteitskaart verlies, heb ik Cedula toch nodig om nieuwe te vragen"* (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoeksters verklaringen zijn niet enkel incoherent maar de waarachtigheid ervan kan bezwaarlijk overtuigen zodat de Raad slechts kan vaststellen dat ze moedwillig haar identiteitsdocumenten achterhoudt en faalt in haar medewerkingplicht. Dit ondergraaft haar gehele waarachtigheid alsook deze van haar asielmotieven. Verzoekster toont dan ook haar identiteit niet genoegzaam aan.

3.1.1. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot haar asielrelaas en tast haar geloofwaardigheid aan. Dit klemmt te meer nu verzoekster geldige identiteitsdocumenten bezat en deze niet voorlegt zodat niet kan komen vast te staan wanneer en hoe ze reisde. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Dat zij kon reizen zonder zelfs de naam te kennen die op het valse paspoort vermeld wordt, is niet geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar haar dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen (zie gehoorverslag CGVS, p.17-18).

Verzoekster gaat aldus voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover zij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg, haar bewering wel een paspoort te hebben aangevraagd maar het niet gebruikt te hebben en de onmogelijkheid dit paspoort voor te leggen.

3.2. Verzoekster legt geen enkel document voor ter staving van haar asielrelaas en lidmaatschap van het Frente de Libertação do Estado de Cabinda (FLEC Estado) terwijl de bewijslast berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.3. De bestreden beslissing stelt *“Vooreerst kan men zich een aantal ernstige bedenkingen maken bij de oorzaak van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, met name uw beweerd lidmaatschap van en engagement voor het FLEC Estado. Zo kan men zich ernstige vragen stellen bij de door u aangehaalde directe aanleiding voor uw toetreding tot het FLEC Estado, meer bepaald de moord op uw vader in 2007”*. Verzoeksters bewering *“Dat zij duidelijk gesteld heeft dat zij deze moord niet bijgewoond heeft en dat het dus niet onwaarschijnlijk klinkt dat zij niet op de hoogte van sommige details is”*, is louter gebaseerd op vermoedens en veronderstellingen van derden. Na een grondige lezing van het gehoorverslag blijkt ten slotte dat verzoekster geen onredelijke details werden gevraagd aangaande de dood van haar vader en ze de onredelijkheid van de vragen ook niet nader toelicht in het verzoekschrift. Immers aangezien de dood van haar vader voor verzoekster de aanleiding vormde om lid te worden van de FLEC Estado, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster hierover enige informatie kan verschaffen en minstens kan aantonen dat ze hierover in discussie getreden is. Overigens legde verzoekster ongerijmde verklaringen af aangaande de politieke activiteiten van haar vader zodat de aanleiding van haar beweerd politiek activisme verzonnen voorkomt.

3.4. Wat verzoeksters voorgehouden lidmaatschap van de FLEC Estado en haar activiteiten voor deze beweging betreft, stelt de bestreden beslissing *“Vooreerst kan men zich vragen stellen bij het feit dat het houden van vergaderingen volgens uw verklaringen te gevaarlijk is, maar dat tijdens deze feestjes wel dergelijke - gevoelige - informatie op papier gezet wordt terwijl dit even goed mondeling zou kunnen gebeuren (gehoorverslag CGVS, p. 10). Nog bedenkelijker is echter dat u enerzijds uitdrukkelijk vraagt om vergaderingen bij te mogen wonen om vervolgens gewoon genoeg te nemen met het feit dat er brieven uitgedeeld worden zonder hier evenwel aan deel te nemen en, zoals u zelf verklaarde, zelfs niet geïnteresseerd te zijn naar de concrete inhoud van deze brieven (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Hetzelfde kan overigens gezegd worden betreffende de omslagen die u op vraag van mevrouw Rosa een 3-tal keer naar andere leden van het FLEC Estado bracht. Dinamo zou u hieromtrent gezegd hebben dat deze data voor volgende bijeenkomsten en andere informatie zoals “dingen van de partij en dingen die de partij nodig had” bevatten, waar u opnieuw genoeg mee nam. Het interesseerde u niet te weten over welke “dingen” het concreet ging (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Dit alles is des te opmerkelijker te noemen nu blijkt dat u via Dinamo uiterst gedetailleerde - instudeerbare - informatie betreffende Cabinda en de geschiedenis van de strijd van het FLEC Estado verkreeg en kan reproduceren (zie bijvoorbeeld gehoorverslag CGVS, p. 5-6 en 12), maar u voor het overige blijkbaar geen enkele interesse vertoont voor de beweging en wat zij concreet deed op het ogenblik dat u er lid van was. U stelt de beweging te hebben vervoegd omwille van het belang van de strijd tegen de militaire bezetters maar zou zich de facto beperkt hebben tot het van buiten leren van de geschiedenis van de beweging, hetgeen echter niet in overeenstemming is met uw voorgehouden profiel en verdere twijfels doet rijzen betreffende uw voorgehouden lidmaatschap van het FLEC Estado.”*

3.4.1. Verzoekster benadrukt daarentegen in haar verzoekschrift *“Dat zij maar een simpel lid van haar partij is en dus niet op de hoogte is van gevoelige gegevens, wat ook uit haar verklaringen blijkt en aannemelijk maakt dat er in haar verhaal enkele onduidelijkheden bestaan.”* Verzoekster gaat voorbij aan de vaststellingen die hun grondslag vinden in het administratieve dossier. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoekster uitgebreid kan vertellen over de beweging FLEC Estado en de geschiedenis van Cabinda. Anderzijds kan uit haar verklaringen niet blijken dat ze bijzonder geïnteresseerd was in deze illegale organisatie. Zo besepte ze niet dat de feestjes met Cabindezen politieke vergaderingen waren. Ze wist niet of en in hoeverre haar vader politiek actief was. Ze zou in het geheim koerier geweest zijn maar had geheel geen interesse in de inhoud van de brieven en bleek bovendien niet in staat de functie van haar vriend Dinamo binnen de beweging te duiden (*“Zei dat het over data ging van feesten, evenementen. Stond er concrete informatie in de brieven die u uitwisselde? nooit interesse in gehad zoals ik al zei”*) (CGVS-verhoor p. 10-11). Ten slotte is verzoekster niet op de hoogte van het akkoord tussen de Angolese regering en Bento Bembe, wat de aanleiding vormde voor de breuk binnen het verenigde FLEC. Deze onwetendheid haalt de geloofwaardigheid van verzoeksters voorgehouden politiek profiel verder onderuit. Verzoeksters beweringen zijn gesteund op ingestudeerde feitenkennis maar kunnen geenszins aantonen dat ze zelf bij een illegale beweging was aangesloten.

3.4.2. Hieruit kan dan ook niet worden afgeleid dat verzoekster om deze redenen zou vervolgd worden. Ten slotte kan toegevoegd worden dat verzoekster de directe aanleiding voor haar vlucht met name haar voorgehouden gesprek met Antonio Alvez van het FLEC Renovada niet nader toelicht en zelfs de vaststellingen dienaangaande uit de bestreden beslissing niet poogt te weerleggen. Aldus blijft de bestreden beslissing op dit punt gehandhaafd.

3.5. De Commissaris-generaal meent terecht dat verzoekster *“eigenlijk niet weet hoe de autoriteiten bij u terecht kwamen”*. Verzoekster stelt echter dat haar onwetendheid *“niet onwaarschijnlijk voorkomt aangezien zij onmiddellijk na de arrestatie van haar moeder ondergedoken is, wat totaal aannemelijk is gezien de aangehaalde feiten”*. Deze bewering kan geenszins volstaan om verzoeksters volledige gebrek aan initiatief om enige informatie te verkrijgen over het lot van haar moeder te verklaren. Daarenboven legt verzoekster vage en incoherente verklaringen af aangaande de reden van de arrestatie en de wijze waarop de politiediensten verzoeksters woning konden traceren, zodat ook hieraan geen geloof kan worden gehecht.

3.6. Ten slotte dient er op gewezen te worden dat het voordeel van de twijfel slechts kan worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54). Dit is in casu niet het geval. Verzoeksters asielrelaas komt verzonnen voor.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet maar licht dit niet nader toe noch brengt ze enig argument aan.

4.2. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig mei tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK